

Sajarah Sing Kapendhem saka Ayat Kaping Patang Puluh — Nomer Tiga

Hukum Minggu lan Lelampahan Kenabian: Saka Patriot Act tumuju Marang Ujian Pungkasan

Jeff Pippenger

2024-09-22

“Lumantar pranatan kang ngetrapake pangadeganing kapapaan kanthi nglanggar angger-anggering Allah, bangsa kita bakal medhot dhéwé sakabèhé saka kabeneran. Nalika Protestantisme bakal nguluraké tangane nyabrang jurang kanggo nyekel tangane kakuwatan Roma, nalika iya bakal nggayuh nyabrang telenging jurang kanggo salaman karo spiritualisme, nalika, ana ing sangisoré pangaribawaning pasamuwan telu iki, nagara kita bakal nampik saben asas ing Konstitusiné minangka pamaréntahan Protestan lan republik, sarta bakal nyawisaké dalan tumrap panyebaraning pepalson lan panyasating kapapaan, banjur kita bisa mangerténi yèn wekdalé wis rawuh tumrap pakaryaning Iblis kang nggumunaké, lan yèn wekasan wis cedhak.

“Kados dene nyedhaké bala tentara Rum dados pratandha tumrap para sakabat bilih karusakan Yerusalem sampun badhé dumados, mekaten ugi murtad punika saged dados pratandha tumrap kita bilih watesing kasabaranipun Gusti Allah sampun kalampahan, bilih ukuraning durakaning bangsa kita sampun kebak, lan bilih malaékat sih-rahmat sampun badhé mabur nilar, boten badhé wangsul malih. Ing wekdal punika umatipun Gusti Allah badhé kacemplungaken dhateng pemandhangan-pemandhangan kasangsan lan kasusah ingkang sampun dipunandharaken déning para nabi minangka mangsaning kasangsanipun Yakub. Pambengokipun para setya ingkang katindhes minggah dhateng swarga. Lan kados dene rahipun Habel sesambat saking ing bumi, mekaten ugi wonten swanten-sawanten ingkang sesambat dhateng Gusti Allah saking kuburanipun para martir, saking pasareyaning seganten, saking guwa-guwa ing pagunungan, saking ruang-ruang kubur biara: ‘Ngantos pinten dangu, dhuh Gusti, ingkang suci lan satuhu, Paduka dereng ngadili lan males rah kita dhateng tiyang-tiyang ingkang manggen wonten ing bumi?’”

“Pangéran lagi nindakaké pakaryanipun. Sakèhé swarga gumelarak. Hakiming saklumahing bumi enggal badhé jumeneng lan mbélani panguwaosipun ingkang sampun dipun asoraké. Tondha karahayon badhé dipun tetepaké dhateng tiyang-tiyang ingkang netepi pepakoning Allah, ingkang ngajèni Toretipun, lan ingkang nampik tondhaning kéwan galak punika utawi tondhaning recanipun.

“Gusti Allah wis nyampekaké apa sing bakal kelakon ing dina-dina pungkasan, supaya umat-Né siyaga kanggo ngadeg nglawan prahara panentangan lan bebendu. Wong-wong sing wis diparingi pepeling bab prakara-prakara sing ana ing ngarepé iku aja padha lungguh kanthi pangarepan tentrem marang prahara sing bakal teka, nalika nglipur

awaké dhéwé manawa Gusti bakal ngayomi para kang setya ing dina kasangsaran. Kita kudu kaya wong-wong sing ngentèni Gustiné, dudu kanthi pangarep-arep kang kesrakat, nanging kanthi pakaryan kang temen, kanthi pracaya kang ora goyah. Saiki dudu wektuné kanggo nglilani pikiran kita kasengsem déning prakara-prakara sing ora pati wigati. Nalika manungsa padha turu, Iblis kanthi aktif ngatur prakara supaya umaté Gusti ora oleh welas asih utawa kaadilan. Gerakan Minggu saiki lagi ngambah dalané ana ing pepeteng. Para pamimpin ndhelikaké prakara sejatiné, lan akèh wong sing mèlu ing gerakan iku dhéwé ora weruh menyang ngendi arus kang ndhelik iku tumuju. Pangakoné alus lan kaya-kaya Kristen, nanging manawa wiwit guneman, iku bakal mbabar roh naga. Kuwajiban kita yaiku nindakaké kabèh sing dadi daya kita kanggo nyegah bebaya sing diancamaké. Kita kudu ngupaya nyirnakaké prasangka kanthi nempataké awak kita ana ing pepadhang sing prayoga ana ing ngarepé wong akèh. Kita kudu nggawa ing ngarepé wong-wong mau pitakon sejati sing dadi pasulayan, mangkono kita masang panolakan sing paling mujarab marang langkah-langkah kanggo matesi kamardikaning nurani. Kita kudu neliti Kitab Suci lan bisa mènèhi alesan tumrap pracaya kita. Pangandikané nabi: ‘Wong duraka bakal tumindak duraka: lan ora ana siji waé saka wong duraka kang bakal mangerti; nanging wong wicaksana bakal mangerti.’” Testimonies, volume 5, 451, 452.

Nalika “gerakan Minggu” “wiwiti ngucap, iku bakal mbabar roh naga.” Papat paragraf iku nerangake manawa ing hukum Minggu Amerika Serikat “bakal misahake awake sakabehe saka kabeneran.” Ing hukum Minggu “wektu tumrap pakaryan Iblis kang nggumunake wis tekan.” Ing hukum Minggu pamunggalan telu rangkep iku kaleksanan. Ing hukum Minggu Amerika Serikat “nyangkal saben asas saka Konstitusine minangka sawijining pamaréntahan republik Protestan”, lan uga “ngadani dalan kanggo panyebaran goroh lan panipuning kepausan.” Hukum Minggu iku minangka “tandha tumrap kita manawa watese kasabaraning Allah wis kacandhak, manawa takeran pialaning bangsa kita wis kebak, lan manawa malaekat sih-rahmat wus arep mabur ninggalake dheweke, ora bakal bali maneh.” Tandha iku wis dipracacahi déning pepeling kang kaparingake déning Gusti Yesus kang nandhani nisthane karusakan kang kawedharake déning Nabi Daniel. Ing kono pandonga kang dipunaturaké para martir ing meterai kaping lima, “Ngantos pinten dangu, dhuh Gusti, ingkang suci lan satuhu, Paduka dereng ngadili lan males getih kawula dhateng tiyang-tiyang ingkang manggen wonten ing bumi?” kaleksanan. Uga ing tengger dalan iku para prawan bodho lan para prawan wicaksana ngetokake watake saben-saben.

Ing ukum Minggu, Amerika Serikat “nampik saben asas Konstitusiné.” Mangsa nalika pakaryan iki kalakon wiwit kanthi Patriot Act ing taun 2001. Taun 2001 nganti tekan ukum Minggu nggambarake sawijining pakaryan sing lumaku saya maju ing sajroning nampik Konstitusi. Pakaryan sing maju sethithik-sethithik iki cocog karo garis ramalan ing ngendi pambentukan gambar kéwan iku katuntasan. Garis gambar kéwan iku bisa katon rada luwih ruwet, nanging karuwetan iku pantes kanggo dimangertèni. Sing ndadèkaké garis gambar kéwan iku ruwet yaiku yèn iku makili rong garis.

Kanggo kéwan bumi, rong garis iku yaiku sungu Republikanisme lan Protestanisme. Kaloro sungu mau padha manunggal dadi sawijining sesambungan gréja-negara lan kanthi mangkono ngrampungaké kabentuké gambar kéwan mau. Mulané, garis pambentukan gambar kéwan mau nduwèni rong garis ing sajroning siji garis, amarga sungu Republikan lan Protestan lumaku saajar siji lan sijiné sajroning sajarah, nanging garisé dhéwé-dhéwé uga nduwèni paseksèn profètis sing kudu digawa. Siji garis profètis, kanthi rong subyek sing lumaku saajar, luwih ruwet tinimbang mung nandhani tandha-tandha dalan tumindak pulitik sing makili pangandika sing ana gandhèngané karo Konstitusi.

Loro garis sungu Republikan lan Protestan saya diparijining déning kasunyatan profètis menawa ing jeroné sungu Republikan ana sajarah perjuwangan antarane Demokrat sing ndhukung perbudakan lan Republikan sing nentang perbudakan; lan luwih manèh, menawa ing jeroné sungu Protestan ana proses pengujian kang lumaku tanpa pedhot, kang ngetutaké para prawan wicaksana lan para prawan bodho ing sajroning sajarah sungu Protestan. Sanadyan mangkono, iku wigati banget kanggo mapan ing sajroning kayektèn-kayektèn iki.

Ing salebeting garis sing diwakili déning loro sungu kéwan bumi iku ana gambaran saajar, yaiku mbentuk watak Kristus utawa watak Iblis, kang padha karo mbentuk gambaré Kristus utawa gambaré kéwan iku, awit ing konteks iki “kéwan” iku nglambangaké titah, béda karo Sang Khalik. Kabentuké sipat-sipat iki kalakon sacara batin ana ing antarané sakèhé manungsa, amarga nalika mangsa sih-rahmat katutup, mung ana rong golongan. Kabentuké uga kalakon sacara lahiriah lumantar aliansi antarané kakuwasan kapapaan lan Perserikatan Bangsa-Bangsa.

Mulané, mangsa pengujian tumrap pambentukan gambaring kéwan mau diwiwiti ing taun 2001, lan bakal pungkasané nalika ukum Minggu ditetepaké ing Amérika Sarékat. Ing kurun wektu iku, sajarah kenabian bab loro sunguning kéwan bumi mau nggambaraké pasulayan internal lan eksternal ana ing saben-saben sunguné, apa ing babagan agama utawa pulitik, lan uga sawijining perjuwangan ing antarané loro sunguné mau dhéwé.

Angger-angger Minggu ing Amerika Serikat nggambarake pepènget supaya padha mlayu, kang déning Gusti Yesus ditegesi minangka “jijiking karusakan.” Angger-angger Minggu ing Amerika Serikat iku minangka panutuping mangsa kang wiwit ing taun 2001. Patriot Act iku “jijiking karusakan kang kapangandikakaké déning Daniel”, lan déning Gusti Yesus ditegesi minangka pratandha supaya mlayu saka karusakan kang bakal teka.

Patriot Act nyakup pepadhang profetik taun 1888, lan Blair Bill. Mangka Patriot Act uga kanthi profetik ngemot pratipé angger-angger dina Minggu, saéngga mangsa wiwit taun 2001 diwiwiti nganggo angger-angger dina Minggu kaya sing dipratandhani déning 1888—Blair Bill, 2001—Patriot Act, lan dipungkasi nganggo angger-angger dina Minggu.

Piweling supaya mlayu saka kutha-kutha ing taun 2001, minangka pralambang saka piweling supaya mlayu metu saka Babil ing wektu hukum Minggu. Pengadilan sing ditibakaké marang Amerika Serikat ing wektu hukum Minggu minangka pralambang saka pengadilan sing ditibakaké marang saindenging jagad nalika Mikhael jumeneng lan mangsa

kasempatan tumrap manungsa katutup. Tapak asmané Kristus minangka Alfa lan Omega bola-bali kagambaraké ana ing sajroning kabeneran-kabeneran sing dilambangaké déning Blair Bill ing taun 1888, lan sakabèhé sing diwakili déning taun 1888, kang kaulang manèh ing taun 2001.

Taun 2001, kang dilambangaké déning 1888, ora mung makili pratandha kanggo mlayu kaya kang dilambangaké déning nisthaning karusakan, nanging uga dilambangaké déning taun 66 M lan pengepungan déning Cestius. Pengepungan déning Titus ing taun 70 M makili hukum Minggu ing Amérika Sarékat. Hukum Minggu ing Amérika Sarékat dilambangaké déning taun 321 lan hukum Minggu kapisan saka Konstantinus, lan 538 makili wektu nalika bangsa pungkasan ing bumi nyerah marang tandha kéwan.

Taun 2001 iku 1888, Cestius, lan taun 66 M. Hukum Minggu iku Titus lan taun-taun 70 lan 321. Taun 2001 uga minangka baptisané Gusti Yésus, lan tumedhaké Panjenengané ing Wahyu pasal sepuluh ing tanggal 11 Agustus 1840. Kabèh pralambang iki nyumbang marang garis Konstitusi.

Sajarah kenabianipun Amérika Sarékat lumampah sejajar kaliyan sajarahipun Adventisme. Ing taun 1798, kapausan nampi tatu ingkang matèni, lan taun 1798 punika dados wekdal wekasan nalika péranganing wangsit-wangsitipun Daniel ingkang magepokan kaliyan sajarahipun malaékat kapisan lan kapindho saking Wahyu patbelas kabikak. Ing ngriku, ing taun 1798, wiwitan kenabianipun Adventisme dipunmèni, lan ing taun 1798 kéwan bumi ingkang tandukipun kados cempen dados karajan kaping enem ing wangsit Kitab Suci.

1798 dipunpendhului déning telung tenger profètis ingkang gayut kaliyan garis kéwan bumi, lan mila ugi kaliyan anggenipun Amérika Sarékat ngandika, sarta kaliyan Konstitusi Amérika Sarékat. Tiga tenger punika inggih punika Déklarasi Kamardikan, ingkang dipunucapaken ing taun 1776, lajeng Konstitusi ing taun 1789, lan salajengipun Alien and Sedition Acts taun 1798.

Telung tenger dalam iku nyandhak garis kenabian bab Konstitusi lan nandhani wiwitaning karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci. Undhang-undhang Minggu iku pungkasaning pamaréntahan karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci, mula kanthi kabutuhan kenabian mesthi ana telung tenger dalam sing ndhisiki pungkasan iku, kaya dene katitèni lumantar telung tenger dalam sing ndhisiki wiwitané.

Ing taun 2001, nalika ambruké menara-menara, Patriot Act dipratandhani déning Blair Bill taun 1888, bebarengan karo pambrontakan kang kawedhar cetha saka kapemimpinan Adventisme ing General Conference Minneapolis. Pambrontakan kang malaékat matur marang Sister White minangka dipratandhani déning pambrontakan marang Musa déning Korah, Datan, lan Abiram, uga dipratandhani déning baptisané Kristus ing taun 27 M, pangekangan Islam tanggal 11 Agustus 1840, lan Declaration of Independence ing taun 1776, mangkono uga déning “abomination of desolation, spoken by Daniel the prophet” minangka pratandha supaya mlayu saka bebendu kang bakal teka, kaya kang dipralambangaké déning Cestius lan taun 66 M.

Manawa panjenengan isih saged kelingan bilih garis wangsit ingkang sapunika kita rembag punika inggih punika garis Konstitusi Amerika Sarékat, sedaya garis wangsit ingkang kasebat sadèrèngipun punika sami nyumbang dhateng lan netepaken téma wangsit ingkang dipunlambangaken déning garis Konstitusi punika. Nanging, garis ingkang katingalipun paling sesambungan inggih punika garis pambentukan gambar kéwan galak punika. Gambar kéwan galak punika inggih gambar saking kéwan galak kapapan, ingkang dipunlambangaken minangka kéwan galak kanthi satunggaling wanita mrentah ing ngatasipun kéwan galak punika, inggih punika gabungan greja lan nagara kanthi greja ngasta pangwasan tumrap sesambetan punika. Supados Amerika Sarékat saged mbentuk gambar tumrap kéwan galak punika, Protestantisme murtad kedah nguwasani pamaréntahan mekaten ngantos pamaréntahan punika badhé ngesahaken lan nindakaken pranatan-pranatan agami, lan ing pungkasanipun hukum Minggu.

Nalika proses pambentukan gambar kéwan iku kasampurnakaké, Konstitusi, kang katulis nganggo asas utama sing dipunserat déning Thomas Jefferson minangka “pamisahan antarané gréja lan nagara,” kudu dibalèkaké. Nalika sungu Protestan nduwèni kakuwatan kanggo ngarahaké sungu Republik supaya ngetrapaké pranatan-pranatan agama, jantungé Konstitusi piyambak kasuwèk, mula katon sesambungan nubuatan antarané garis Konstitusi lan garis gambar kéwan iku.

Mangsa nalika gambar kéwan mau kawangun diwiwiti ing taun 2001, kanthi Patriot Act, lan iku rampung ing hukum Minggu, nalika tandha kéwan mau dileksanakaké. Sajeroning mangsa iku udan pungkasan dipepaki, awit udan pungkasan wiwit tumiba nalika malaékat kang kuwasa saka Wahyu wolulas mudhun lan madhangi bumi kanthi kamulyané, kang, miturut Sister White, bakal kalakon nalika gedhong-gedhong gedhé ing Kutha New York dirubuhaké déning sakecaping panyentuhané Pangéran.

“Udan pungkasan iku bakal tumiba marang umaté Allah. Sawijining malaékat kang gagah prakosa bakal mudhun saka swarga, lan saklumahing bumi bakal kapadhangi déning kamulyané.” *Review and Herald*, 21 April 1891.

Mangsa panyipratan udan pungkasan nggambarake sawijining wektu nalika gandum lan lalang saka generasi pungkasan Adventisme lagi diayak lan diresiki. Pangayakan lan pembersihan iku pungkasané rampung ing wektu angger-angger Minggu, lan para prawan wicaksana sing nduwèni lenga nalika krisis angger-angger Minggu tekan, bakal disegel, banjur Roh Suci diwutahaké tanpa ukuran nganti Mikhaèl jumeneng lan mangsa sih-rahmat tumrap manungsa katutup.

Sajeroning pambentukan gambaring kéwan galak ing Amérika Sarékat, udan pungkasan bakal wiwit diprèciki; lan sajeroning pambentukan gambaring kéwan galak ing donya, udan pungkasan bakal diwutahaké tanpa ukuran.

Ing taun 2001 wiwit ana pangujian tumrap pasamuwan Advent Dina Pitung Laodikia, kaya sing dipralambangake déning wong-wong Protestan tanggal 11 Agustus 1840, lan déning Israel kuna nalika Kristus kabaptis.

“Wektu panggawéaning pangruwating pracaya wis ana ing ngarepé kita, awit pamedhar sora keras saka malaékat katelu wis wiwit lumantar panyingkapan bab kabenerané Kristus, Juru Panebus sing ngapura dosa. Iki minangka wiwitaning pepadhang saka malaékat kang kamulyané bakal ngebaki saindenging bumi.” Selected Messages, buku 1, 362.

Prosès pangujian pungkasan tumrap umat prajanjian biyèn diwiwiti nalika pepadhanging malaékat ing Wahyu wolulas wiwit ngaturaké pesené. Pesené uga dipralambangaké ing telung ayat kapisan saka pasal wolulas kitab Wahyu, lan telung ayat mau, miturut Sister White, wis kalakon nalika gedhong-gedhong gedhé ing Kutha New York ambruk.

Banjur proses panggodhahan mau kawiwitan, kaya sing dilambangaké déning Yohanes ing pasal sepuluh kitab Wahyu. Panggodhahan iku yaiku apa kowé gelem njupuk kitab cilik sing ana ing tangané malaékat mau, banjur mangané. Sajeroning mangsa panggodhahan iki, nalika udan pungkasan lagi katibakaké, udan iku mung tumiba marang wong-wong sing milih njupuk kitab cilik mau lan mangané.

“Akeh wong, ing ukuran kang gedhé, wis gagal nampani udan wiwitan. Wong-wong mau durung nampa kabèh paédah kang wis diparingaké Allah kanthi mangkono kanggo wong-wong mau. Wong-wong mau ngarep-arep yèn kakurangan iku bakal kacukupan déning udan pungkasan. Nalika lubèré sih-rahmat kang paling sugih bakal diparingaké, wong-wong mau duwé ancas mbukak atiné supaya nampani iku. Wong-wong mau lagi gawé kaluputan kang nggegirisi. Pakaryan kang wis diwiwiti Allah ana ing atiné manungsa lumantar maringi pepadhang lan kawruh saka Panjenengané kudu terus lumaku tanpa pedhot. Saben wong kudu nyadhari kabutuhané dhéwé. Ati kudu dikosongaké saka saben najis lan disucekaké kanggo papan dedalemé Roh. Kanthi ngakoni lan ninggal dosa, kanthi pandonga kang temenan, lan kanthi masrahaké awaké dhéwé marang Allah, para sakabat wiwitan nyawisaké awaké kanggo kacurahané Roh Suci ing Dina Pentakosta. Pakaryan kang padha, nanging ing drajat kang luwih gedhé, kudu katindakaké saiki. Banjur wakil manungsa mung prelu nyuwun berkah iku, lan ngentèni Gusti ngrampungaké pakaryan kang magepokan karo dhèwèké. Allah piyambak kang miwiti pakaryan iku, lan Panjenengané bakal ngrampungaké pakaryan-Nya, ndadèkaké manungsa sampurna ana ing Gusti Yésus Kristus. Nanging ora kena ana nglirwakaké sih-rahmat kang dilambangaké déning udan wiwitan. Mung wong-wong kang urip manut marang pepadhang kang wis ditampani bakal nampa pepadhang kang luwih gedhé. Kajaba kita saben dina maju ing ngetingalaké kautaman-kautaman Kristen kang aktif, kita ora bakal ngenali pamedharing Roh Suci ing udan pungkasan. Bisa waé iku lagi tumiba ing ati-ati wong ing sakubengé kita, nanging kita ora bakal bisa mbedakaké utawa nampani iku.” Testimonies to Ministers, 506, 507.

Wong-wong sing nedha pawartos taun 2001 nampani sawijining pawartos kang cocog tumrap mangsa iku, nanging padha kudu diuji supaya kababar manawa satemene padha wis nglebetake pawartos iku dadi sawijining pengalaman kang wis disadiyakake tumrap meterai Allah. Mulané, ing mangsa iku udan pungkasan dilambangaké minangka rericikan banyu,

amarga gandum lan iluk isih bebarengan. Mulané, Sister White ngandika, “Bisa waé iku lagi tumiba ing ati-ati wong ing sakiwa-tengen kita, nanging kita ora bakal mbedakaké utawa nampani iku.” Nalika wong wicaksana kapisah saka wong bodho, udan pungkasan banjur diwutahaké tanpa ukuran, kaya déné nalika Pentakosta, kang nglambangaké undhang-undhang Minggu.

“Maneh, pasemon-pasemon iki mulang yèn ora ana mangsa kasempatan maneh sawisé pangadilan. Nalika pakaryan Injil wis rampung, sanalika banjur ngetutake pamisahan antarané wong becik lan wong ala, lan nasib saben golongan katetepaké salawas-lawasé.” Christ’s Object Lessons, 123.

Mangsa panyiraman udan pungkasan, kang kasusul déning sawijining mangsa nalika udan pungkasan kauncalaké tanpa ukuran, uga digambaraké minangka rong mangsa nalika pangadilan katindakaké marang umaté Allah. Mangsa pangadilan kang kapisan marang umaté Allah diwiwiti saka brayaté Allah ing tanggal 11 September 2001, lan ing pangadilan hukum Minggu iku banjur pangadilan katuntaské tumrap wedhus liyané kagungané Allah, yaiku wong-wong kang nanggapi utawa nampik panguwuh sora malaékat katelu kang diwiwiti ing hukum Minggu ing Amérika Sarékat, lan mungkasi nalika Mikhaèl jumeneng, lan mangsa sih-rahmaté manungsa katutup.

Rong mangsa udan pungkasan iku, kang uga minangka rong mangsa pangadilan sing wiwit saka brayaté Allah, banjur lumaku marang wedhus gèmbalaané Allah liyané, uga minangka rong mangsa pambentukaning reca kéwan galak mau.

Ing salebeting periode nubuat pisanan saka loro periode iku, nalika pangadilan dipunpendhet dhateng pasamuwanipun Allah lan ugi dhateng Amerika Serikat, punika sajarah ingkang sami ing pundi sungu Republik lan sungu Protestan sami-sami dipunadili. Ing panggenan ingkang sami, nalika Adventisme Laodikia dipunsambrataké metu saking tutukipun Gusti, Amerika Serikat ngisi tuwunging mangsa pitadosipun, lan karusakan nasional dipunbikak dhateng bangsa punika, lajeng Iblis medal lan wiwit nindakaken pakaryanipun ingkang nggumunaken. Satus patang puluh sekawan ewu dipunsegel lan dipunangkat dados pratandha ing wekdal angger-angger Minggu.

Kita dipunwulang bilih mokal maringi gegambaran punapa kemawon bab “pengalamanipun umat Allah ingkang badhé taksih gesang wonten ing bumi nalika kamulyan swarga lan balènipun panganiaya jaman rumiyin kacekak dados satunggal.”

“Setan iku sawijining murid Alkitab sing sregep. Dheweke mangerti manawa wektune wus cendhak, lan ing saben bab dheweke ngupaya nglawan pakaryane Gusti ing bumi iki. Ora bisa diparingake gegambaran kang nyukupi bab pengalaman umat Allah kang isih bakal urip ana ing bumi nalika kamulyan swarga lan balenane panganiaya ing jaman kapungkur campur dadi siji. Wong-wong mau bakal lumaku ana ing pepadhang kang medal saka dhampar Allah. Lumantar para malaekat bakal ana sesambungan kang tetep antaraning swarga lan bumi. Lan Setan, kaubengan malaekat-malaekat ala, sarta ngaku minangka Allah, bakal nindakake mukjijat saka sakehe warna, kanggo ngapusi, manawa

bisa, malah para pinilih piyambak. Umat Allah ora bakal nemokake kaslametane ana ing nindakake mukjijat, awit Setan bakal niru mukjijat-mukjijat kang bakal katindakake. Umat Allah kang wus kabukten lan katitah bakal nemokake kakuwatane ana ing pratandha kang kasebat ana ing Exodus 31:12–18. Wong-wong mau kudu ngadeg jejeg ana ing Sabda kang gesang: ‘Ana tulisané.’ Iki mung siji-sijine dhasar kang ndadekake wong-wong mau bisa ngadeg kanthi manteb. Wong-wong kang wis nerak prejanjiané karo Allah bakal ana ing dina iku tanpa Allah lan tanpa pangarep-arep.” Testimonies, volume 9, 16.

Pangulanganing panganiaya ing jaman biyèn wiwit ing hukum Minggu ana ing Amerika Sarékat, amarga ing wektu iku Iblis miwiti pakaryané kang nggumunaké, lan para prawan wicaksana sing wis “dititah lan diuji,” banjur bakal “lumaku ana ing pepadhang kang medal saka dhamparé Allah.” Iki bakal kaleksanan lumantar pakaryaning para malaékat, amarga “lumantar para malaékat bakal ana sesambungan kang tanpa pedhot antarané swarga lan bumi.”

“Para wong kang pinilih kang jumeneng ana ing sandhinge Gusti, Pangéraning saindenging bumi, nduwèni kalungguhan kang biyèn kaparingaké marang Sétan minangka kerub panutupi. Lumantar para makhluk suci kang ngubengi dhamparé, Gusti njaga sesambungan kang tanpa pedhot karo para pedunungan bumi. Lenga emas iku nglambangaké sih-rahmat kang lumantar iku Gusti Allah njagi supaya damar-damaring para pitados tansah kapenuhi, supaya ora kelap-kelip banjur mati. Saupama ora merga lenga suci iki diwutahaké saka swarga lumantar pawarta-pawarta saka Rohé Allah, piranti-piranti kadurjanan mesthi bakal nguwasani manungsa kabeh.”

“Gusti Allah dipaédahi nalika kita ora nampani pawartos-pawartos kang Panjenengané kirimaké marang kita. Kanthi mangkono kita nampik lenga mas kang kersa Panjenengané tumpahaké menyang jiwa kita supaya bisa katularaké marang wong-wong kang ana ing pepeteng. Nalika swara panggilan bakal kumandhang, ‘Lah, pangantèn lanang teka; metua kowe kanggo nyongsong dhèwèké,’ wong-wong kang durung nampani lenga suci, kang durung ngreksa sih-rahmat Kristus ana ing sajroning atiné, bakal nemokaké, kaya para prawan bodho, yèn wong-wong mau ora siyap kanggo nemoni Gustiné. Ing sajroning awaké dhéwé, wong-wong mau ora duwé daya kanggo olèh lenga iku, lan uripé dadi remuk. Nanging manawa Roh Suci Allah dipun suwun, manawa kita nyuwun kanthi panyuwun kang temen, kaya Musa biyèn, ‘Tuduhna kamulyanPaduka marang kawula,’ katresnané Allah bakal kasawur ana ing ati kita. Lumantar pipa-pipa mas, lenga mas iku bakal katularaké marang kita. ‘Dudu srana kakuwatan, lan dudu srana daya, nanging srana Roh-Ku, mangkono pangandikané Pangéran para sarwa tumindak.’ Kanthi nampani sorot padhang saka Srengéngé Kabeneran, para putrané Allah madhang kaya pepadhang ing donya.” Review and Herald, July 20, 1897.

Wong-wong wicaksana iku yaiku wong-wong kang kacaphet segel ing Wahyu pasal pitu lan Yehezkiel pasal sanga, lan kang dipadakaké béda karo wong-wong bodho sing ngina Gusti, awit padha nampik “pawartos-pawartos kang Panjenengané kirim.” Wong-wong bodho iku

yaiku wong-wong “kang wis nerak prasetyané karo Gusti Allah, kang ing dina iku bakal tanpa Gusti Allah lan tanpa pangajab.” Rong golongan iku wis katindhah ing panggodhà lan digawa tekan sawijining titik nalika padha ngetingalaké wataké adhedhasar apa padha nampa utawa nampik piwulanging wektu iku. Piwulanging wektu iku wiwit tanggal 11 September 2001 yaiku piwulang bab udan pungkasan.

Piwucal bab udan pungkasan dipunmangertosi lumantar metodologi garis ing sadhuwuring garis kados dene dipunandharaken wonten ing Yesaya pasal kalih dasa woluh. Metodologi garis ing sadhuwuring garis punika inggih punika cara sinau Kitab Suci ingkang sampun katetepaken dening Allah, mila nolak metodologi punika boten namung ateges nolak piwucal ingkang kaawakaken lumantar pangginan garis ing sadhuwuring garis, saking ngriki sakedhik lan saking ngrika sakedhik, nanging ugi ateges nolak Sang Paring metodologi punika.

Amarga ana paugeran-paugeran ilahi kang kapratelakaké ing sajroning proses panggodhèn kang nuntun marang pepatèkané wong satus patang puluh papat ewu, cetha yèn siji-sijiné dalan supaya anaké Gusti Allah bisa ngliwati sejarah nalika “kamulyan kaswargan lan baliné panganiaya jaman biyèn kacampur dadi siji,” yaiku manggon ing sajroning pengalaman ing ngendi pepadhang saka dhamparé Gusti Allah bisa dingertèni. Pepadhang iku kudu dingertèni; menawa ora, iku ora ana gunané, lan kita bakal kasasar.

“Kita aja nganti ngenteni udan pungkasan. Iku bakal rawuh tumrap kabèh wong sing gelem ngakoni lan nampa ebum lan udan sih-rahmat sing tumiba marang kita. Nalika kita nglumpukaké pecahan-pecahan pepadhang, nalika kita ngregani sih-kadarmané Allah sing mesthi, Panjenengané kang remen supaya kita pitados marang Panjenengané, mula saben prasetyané bakal kalaksanan. [Yesaya 61:11 quoted.] Kabèh bumi kudu kapenuhan kamulyané Allah.” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, volume 7, 984.

Ing wektu kang diwiwiti nalika malaekat ing Wahyu wolulas ngebaki sakabèhing bumi kanthi kamulyané, wiwit tanggal 11 September 2001, udan pungkasan mung teka “maringi” marang wong-wong “kang” wis “ngakoni lan nampani ebum lan pancuran sih-rahmat kang” “lagi tumiba marang kita.” “Kekeliruan gedhé” kang wis diwedharaké sadurungé déning Sister White, yaiku nalika para prawan bodho ngira yèn padha bisa ngentèni nganti udan pungkasan katutahaké tanpa ukuran, awit nalika semana padha ngira bisa nyusul. Ora mangkono; mung wong-wong kang tuwuh ing pangertené marang pangandika nubuaté Allah sing nampa pepadhang luwih akèh.

Nalika kita ngrampungake artikel iki, bab kang arep dacehakake ana gandhengané karo ancasé mangsa pangujian kang saiki lagi kita alami. Manawa kita arep “mlaku ana ing pepadhang kang medal saka dhamparing Allah” ing wektu nalika panganiaya-panganiaya jaman biyèn kapituladèn manèh, kita kudu nguwasani tembung pamedhar wangsit sadurungé tekaning krisis.

Ing pasal siji, Daniel lan telu kancané sing pinilih iku wus sampurna anggoné ngudi kawruh sadurungé padha mlebu kanggo diuji déning Nebukadnésar. Sajeroning patang puluh dina Kristus mbikak pangandika kenabian marang pangertèné para sakabat sadurungé tekan sepuluh dina nalika para sakabat nyampurnakaké kasawijiané. Sawisé iku rawuh Pentakosta, kang nglambangaké paugeran Minggu.

Ing Daniel pasal telu, Sadrakh, Mesakh, lan Abednego ngandhani Nebukadnezar yèn wong-wong mau ora mbutuhake wektu tambahan, awit wong-wong mau wis mantep bab apa kang kudu ditindakaké déningé ing mangsa panggodhèn hukum Minggu. Kasetyané saya kinurmataké nalika wong-wong mau lumaku ana ing pawon geni bebarengan karo Kristus, lan pesen kang wis padha tetepaké sadurungé ujian iku banjur kababar marang sakabehing jagad kang nalika semana wis kawéntar, lumantar para pangarsa tamu saka manéka papan kang nyeksèni kaélokana ana ing pawon geni iku.

Kita badhe nerusaken pamanggih-pamanggih punika ing artikel salajengipun.